

Palmpaasviering 9 april 2022.

Thema: Waarheid
Voorgangers: Marleen Kremers en Frank Bockholts
Cantor: Huub Bukkems
Pianist: Paul van der Steen
Techniek: Jeroen Kok
Lichtje vd mnd: Mary Roelofs

Paaskaars brandt

Mededelingen

Klankschaal klinkt

Oasekaars aansteken

Openingslied

GvL 530 Uit uw hemel zonder grenzen (vers 1,2 en 3?)

Welkomstwoord

Van harte welkom allen in deze viering. Samen met Frank mocht ik deze viering voorbereiden. De meesten van u hebben mij misschien wel eens gezien: ik ben Marleen Kremers. Ik werk als pastoraal Werkster bij de zusters van Barmhartigheid. Ik vind het een eer dat ik hier mag voorgaan op deze bijzondere dag. Want in deze rare tijd van corona, oorlog, ontkenning en fake news zijn wij steeds dichterbij het feest van Pasen gekomen. Vanaf Aswoensdag zijn wij intensief bezig geweest met een voorbereiding op deze belangrijke gebeurtenis. De belangrijkste eigenlijk, binnen ons christelijke geloof. En ook meteen de moeilijkste om te begrijpen. Jezus sterft aan het kruis en staat na drie dagen op uit het graf. Hoe moeten we dit grote mysterie zien en begrijpen? Vandaag, met Palmpasen, bevinden we ons in Jeruzalem. Jezus heeft pas een groot wonder gedaan: hij heeft Lazarus uit de dood opgewekt. En velen komen naar Jeruzalem om Jezus te zien, de man die ongelofelijke dingen doet. Vol lof wordt hij binnengehaald, men juicht hem toe met palmtakken. We gaan het in deze viering horen. Laten we ons hart dan openstellen voor de verhalen van vandaag. Ik wens u allen een inspirerende viering toe.

Zegening palmtakjes

In de kerk kennen we de aloude traditie om op Palmzondag palmtakjes te zegenen. Deze eenvoudige takjes, zo uit de natuur, zijn ongedeerd door de winter heen gekomen. Wij mogen ze straks mee naar huis nemen om ze een plaatsje te geven achter een kruisbeeld, of op een andere bijzondere plek. Deze palmtakjes verwijzen naar het verhaal van de intocht van Jezus in Jeruzalem. Waar hij werd binnengehaald als een koning. Dat verhaal gaan we zo dadelijk horen. Met deze palmtakjes halen ook wij Jezus binnen in ons huis, in ons hart. Een stukje groen dat alle winters doorstaat. Tegelijkertijd herinneren deze takjes ons aan het begin van het einde. We weten dat de feestelijke stemming snel omslaat in haat en woede. Jezus gaat zijn kruis tegemoet. Hij geeft zijn leven. En zo wordt zijn einde een nieuw begin.

God van leven,
Gij laat uit dorre winter en harde grond
helder groen en nieuwe lente opschieten.
Zegen deze altijd groene palmen,
zegen hen die ze straks een plaats geven in hun huis, op hun land, de wegen die ze gaan.
Zegen allen die daadwerkelijk in dit teken van leven en vrede geloven.
Amen.

Openingsgebed

God van liefde,
Op een ezel reed Hij de hoofdstad binnen, teken van uiterste dienstbaarheid.
Zo heeft Hij geleefd en ons getoond wie een mens van God kan zijn,
kwetsbaar, maar toch onschendbaar, met waardigheid bekleed.
Wij danken u voor deze goddelijke mens, onze mensenbroeder.
Amen.

Gebed om ontferming

Barmhartige God, U hebt ons de weg naar Jeruzalem gewezen door Jezus, uw Zoon. Met zijn koninklijke daden van liefde en erbarmen, van gerechtigheid en trouw is hij ons voorgegaan.
Ontferm U over ons en ga ons voor, want wij zijn allemaal tochtgenoten, samen onderweg.

Barmhartige God, we kunnen onze houding veranderen. We kunnen leren op ieder ogenblik ontvankelijk te zijn voor wat U ons juist wil geven. We kunnen leren om te ontvangen zonder vast te houden of steeds maar meer te willen. Maar we kunnen het niet alléén. Kom ons te hulp en wees onder ons aanwezig.
Amen.

Vredegebed, hierbij steken we eerst de vredekaars aan.

Vrede brengen en liefde uitdragen.
Zachtmoedig zijn en mildheid tonen.
Vrede vinden in onszelf, vrede uitdragen naar anderen toe.
Hoe klein dan ook, laat iedere stap vrede zijn.
Zodat we brengers van vrede worden.
In onze eigen omgeving en ver daarbuiten.
Eén takje is ons genoeg,
een groene twijg van vrede.

Laten we elkaar de vrede wensen.

Vredelied: Vrede voor alle mensen

1e lezing

De ezel, een lastdier, bestemd om anderen te dienen

draagt vandaag een koning op z'n rug,
een koning in dienstbaarheid.
Op het eerste gezicht past het niet,
een koning hoort niet gedragen te worden door een simpele ezel,
Bij een koning hoort een koninklijke zetel.
En toch misstaat die ezel niet bij deze profeet uit Nazareth,
die zich ten dienste stelde van anderen,
een dienstbaarheid die de discussie met de machtigen van zijn tijd,
niet uit de weg ging.
En de ezel wordt voor even zijn koninklijke zetel.

GvL 469 Hij ging van stad tot stad

Evangelie Luc 19, 28 – 40

Jezus trok verder op weg naar Jeruzalem. Toen hij Betfage en Betanië bij de Olijfberg naderde, stuurde hij twee van zijn leerlingen vooruit en zei tegen hen: 'Ga naar het dorp daarginds. Daar zullen jullie een vastgebonden veulen vinden, dat nog nooit door iemand bereden is. Maak het los en breng het hier. Als iemand jullie vraagt: "Waarom maken jullie het los?" moeten jullie antwoorden: "De Heer heeft het nodig."' De beide leerlingen gingen op weg en vonden het veulen precies zoals Jezus had gezegd. Toen ze het dier losmaakten vroegen de eigenaars hun: 'Waarom maken jullie het los?' Ze antwoordden: 'De Heer heeft het nodig.' Daarna brachten ze het veulen naar Jezus. Ze wierpen hun mantels over het dier en lieten Jezus erop zitten. Onderweg spreiden de leerlingen hun mantels voor hem op de grond uit. Toen hij op het punt stond om de Olijfberg af te dalen, begon de hele groep leerlingen vol vreugde en met luide stem God te prijzen om alle wonderdaden die ze hadden gezien. Ze riepen: 'Gezegend zij die komt als koning, in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer aan de allerhoogste!' Enkele Farizeeën in de menigte zeiden tegen Jezus: 'Meester, berisp uw leerlingen.' Maar hij antwoordde: 'Ik zeg u: als zij zouden zwijgen, dan zouden de stenen het uitschreeuwen.'

Lied GvL 456 Het lied van Gods aanwezigheid. Heer onze Heer hoe zijt Gij aanwezig

Levend woord

Eigenlijk vind ik Jezus best wel stoer. Dapper gaat hij zijn dood tegemoet. Misschien mag ik dat zo niet zeggen, over de Messias, de Christus, de Zoon van God. Maar ondanks al die titels was hij toch ook gewoon "maar" een mens. Van vlees en bloed, net als wij. Hij wist al lang dat hij een hoop vijanden had. Zijn radicale levenshouding en het vechten tegen de gevestigde orde maakte hem niet populair bij de machtshabbers. Wel bij de mensen. Die vonden het geweldig. Ze begrepen er vaak niets van, als we de woorden van Jezus in bijbel mogen geloven, en toch voelden ze dat iets bijzonders met deze man aan de hand was. Ze trokken met hem mee, luisterden naar zijn verhalen en zagen wat hij deed. Dingen die ze niet konden verklaren. En soms ook niet konden geloven, tenzij ze het met eigen ogen zagen.

Hoe herkenbaar is dit voor ons? Eerst zien dan geloven. Maar zelfs het zien met eigen ogen betekent niet altijd dat je alles gezien hebt. Of dat je de hele waarheid kent. Want iedereen kijkt met eigen ogen, vanuit zijn eigen perspectief. Wat we zien is vaak het topje van de ijsberg. Het zegt vaak ook meer over ons, dan over de situatie. Onze eigen gevoelens en ervaringen projecteren we op de wereld om ons heen. We willen graag overal een verklaring voor hebben. Daarom is geloven ook zo ontzettend moeilijk.

Niemand heeft God ooit gezien, niemand van ons heeft Jezus in levende lijve ontmoet. Wij waren er niet bij toen hij Lazarus uit de dood op heeft gewekt. Of over het water liep. Het zijn mysterieuze verhalen, die niet passen in onze nuchtere kijk op de wereld. En toch zijn ze daar weer, ook vandaag. Met luide stem prijzen de leerlingen God om alle wonderdaden die ze hadden gezien.

Is het eigenlijk belangrijk dat wij voor al deze wonderdaden een verklaring vinden? Of is het juist waardevol om te zoeken naar de betekenis van deze dingen? Wat betekent het dat Jezus blinde mensen het zicht teruggaf? Wat betekent het dat Jezus Lazarus uit de dood heeft opgewekt of over het water liep? Dat hij de zoon van God was en stierf aan het kruis tussen de misdadigers? Als uitiem mens zijn kruis op zich genomen heeft en heeft geleden tot de dood erop volgde. Zelfs de dood heeft hij meegemaakt. En hij overwon de dood met de belofte: jullie hoeven ook niet meer bang te zijn voor de dood. Het is slechts een overgang naar een nieuw leven. Het eeuwige leven, het Huis waar God je in zal bewaren, tot in lengte van dagen.

Hoe stoer is Jezus dat hij gewoon die stad binnengaat. Zittend op een ezel. Zeker geen symbool van een koning. Eenvoudig, nederig en dienstbaar. Daar kwam hij aan, de menigte tegemoet. Jezus wist dondersgoed wat hem te wachten stond. We horen hem het vaak zeggen in de verhalen. "Geniet nog maar van mijn aanwezigheid, want ik zal niet lang meer onder jullie zijn." De leerlingen begrepen er misschien niets van, maar Jezus had allang in de gaten wat zijn vijanden van plan waren. En toch zette hij door. Hij stak zijn licht niet onder stoelen of banken, hij liet het schijnen. Hij sprak de mensenmassa's toe en probeerde zoveel mogelijk van zijn boodschap van liefde en vrede uit te dragen. Dat het niet gaat om regels en wetten, maar om de menselijkheid en de naastenliefde. Hij vertelde verhalen en gelijkenissen om zijn boodschap over te brengen. Hij bleef zo dicht mogelijk bij de mensen, zodat zij het zouden snappen. Hij had het over vergeving, de andere wang toekeren en delen van wat je hebt. En niet alleen zijn woorden maakten indruk, ook zijn daden spraken tot de verbeelding. De koning op een ezel. Daar heb je toch eigenlijk geen woorden meer bij nodig. Dat beeld zegt alles.

En de leerlingen zijn niet meer te stoppen. Ze zingen uitbundig, loven hem en prijzen zijn wonderlijke daden. Ze leggen hun mantels voor hem neer. Ze loven hem met palmtakken, dat lezen we in een ander evangeliieverhaal. De massa groeit. Hebben de leerlingen geen idee van het gevaar dat hen te wachten staat? Zien ze niet dat de farizeeën op het punt staan om drastische dingen te gaan doen? Jezus heeft ze al zo vaak gewaarschuwd. Of willen ze het niet horen? Proberen ze de angst in zichzelf te overstemmen, door steeds luider te zingen? Ze trekken verder, de stad in. Een levendige, uitbundige stoet van mensen. Op weg naar het kruis.

Misschien kunnen we onszelf wel herkennen in deze leerlingen want in zekere zin zijn we allemaal op weg naar ons eigen kruis. We weten allemaal dat dood ons uiteindelijk zal inhalen. Zijn we daar bewust mee bezig in ons leven? Of duwen we het weg? En doen we alsof we het eeuwig leven hebben? Ik las laatst ergens dat je pas gaat leven als je je eigen dood onder ogen durft te zien. Omdat je dan pas weet wat je leven eigenlijk waard is. Alle onbelangrijke zaken vallen dan weg en je krijgt heel duidelijk zicht op wat belangrijk is in je leven. Mensen die ernstig ziek zijn geweest, door het oog van de naald gegaan zijn, weten hoe dit voelt. Dat je als het ware een tweede kans krijgt, een tweede leven. Maar hoe doen we dat? Onze eigen eindigheid onder ogen zien? En wat betekent dat Jezus zegt: als je mij volgt, dan zul je het eeuwig leven vinden?

Ook het eeuwig leven heeft niemand met eigen ogen gezien. Ook dat is geloven. Dat ons stoffelijk lichaam zal vergaan, maar dat we op een andere wijze zullen voortbestaan. Dat is toch ook een wonder

eigenlijk? Of is het juist een wonder om te geloven dat er helemaal niets is na de dood? Wij mensen zijn immers gemaakt uit materie van de aarde en tot haar zullen we weer terugkeren. Een dame die ik begeleide in mijn werk zei eens: al mijn moleculen zullen op een andere wijze voortleven. Die energie gaat niet verloren. Het wordt weer meegenomen in de kringloop van het leven. Zij was er van overtuigd dat haar wezen weer opnieuw een plek zou krijgen in de wereld. Ik heb zelden iemand zo vredig en rustig zien sterven.

Misschien mogen wij zijn zoals de palmtakjes die we aan het begin van deze viering gewijd hebben. Als wij sterven worden we afgeknipt van onze plant en meegenomen naar een geheel andere wereld. Waar we van te voren nooit een voorstelling van konden maken. En dat is geen einde, maar een nieuw begin. Zoals de palmtakjes voor ons een teken mogen zijn van lijden, sterven en een nieuw begin. Dierbare palmtakjes die een mooie plek krijgen in huis. Kleine takjes van hoop. Het eeuwige groen, zomer en winter. Buiten of binnen. Dat is toch ook een klein wonder?

Stilte

Pianomuziek

Geloofsgebed

Geloven in die Jezus van Nazareth is niet zo vanzelfsprekend...

**Zijn leven eindigde in een mislukking, een veroordeling,
verraad en eenzaamheid.**

**En toch, juist die consequente keuze,
het niet willen wijken voor de macht en de massa
is van een goddelijke grootheid.**

**Daarom willen we zeker vandaag ons geloof uitspreken,
rechtstaande en met volle overtuiging:**

**In U, God wil ik geloven:
tussen de machten van hebben en houden,
van berekening, van geld en winst,
is Uw macht als een machteloos zaadje,
neergelegd in mensen.**

**In U, God wil ik geloven:
U toonde Uw gezicht in Jezus van Nazareth,
een dorpje van niets,
vanwaar niemand iets verwachtte.
Hij leerde ons: Uw macht bouwt niet
op grootheid en geweld,
op bezwerende woorden en daverende bewijzen.
Uw macht zit verscholen in de kracht van mensen
die elkaar bij de arm nemen om op te staan.**

**In U, God wil ik geloven,
door Uw Geest wil ik me laten leiden.**

Uw Geest van liefde en leven.

Voorbede met acclamatie: Kom adem ons open

Goede God,

Laten wij ons bezinnen op de betekenis van wat er in de Goede Week gebeurt. Jezus wordt met gejuich binnengehaald in Jeruzalem als de grote redder van een onderdrukt volk. Dat slaat om in een schijnproces van veroordeling tot de dood aan het kruis, maar eindigt in de wederopstanding. De waarheid zegeviert.

Goede God,

Zie ons hier bijeen,

terwijl er zoveel geweld en leed in de wereld is, veroorzaakt door machtsmisbruik.

Laat uw Geest op ons inwerken,

maar niet alleen op ons hier in deze veilige omgeving,

maar op allen die een bijdrage kunnen leveren

aan een vreedzame en stabiele wereld,

Goede God,

Bidden wij voor allen die in deze vreemde tijd

last hebben van de gevolgen van crisis naar crisis.

Dat wij volhouden er aandacht voor te hebben

en daar als christen goed mee om gaan.

Gedenken we onze overledenen en bidden we voor alle kinderen die nu geboren worden.

Bidden we in stilte voor wat ons bezig houdt.

Accl

Intenties uit het intentieboek

Accl

Intenties uitgesproken

Lichtje van de maand

Accl

Onze Vader

Lezing Luc 22, 14 – 23

Toen het zover was, ging hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd. Hij zei tegen hen: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten vóór de tijd van mijn lijden aanbreekt. Want ik zeg jullie: ik zal geen pesachmaal meer eten voordat het zijn vervulling heeft gevonden in het koninkrijk van God.' Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei: 'Neem deze beker en geef hem aan elkaar. Want ik zeg jullie: vanaf nu zal ik niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot het koninkrijk van God gekomen is.' En hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om mij te gedenken.' Zo nam hij na de maaltijd ook de beker, en zei: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt. Maar weet wel dat degene die mij zal uitleveren samen met mij aan deze tafel aanligt. Want de mensenzoon moet heengaan zoals het voor

hem bepaald is, maar wee de mens die hem zal uitleveren.' Ze vroegen zich onder elkaar af wie van hem zoiets zou kunnen doen.

GvL 567a Zolang er mensen zijn op aarde

Brood voor onderweg

Brood zo alledaags en broodnodig. Brood in lief en leed samen gebroken. Brood gegroeid, gekneed, uit ontelbaar veel graankorrels één geworden. Brood in overvloed gegeten, in armoede ontbeerd, uit de mond gespaard. Brood waarvan Jezus zei: dit is het leven met jullie gedeeld. Brood dat wij met elkaar willen delen voor onze levensweg.

Laten we dan dit brood samen delen zoals we dat gewend waren.

U krijgt een stukje brood van degene waaraan u het mandje geeft.

Slotgedachte:

Jezus zei: 'Ik ben de waarheid'. Pilatus vroeg zich af: 'Wat is waarheid?'

Waarheid leren kennen

Eens ging de meester met zijn zeven leerlingen een ochtendwandeling maken, terwijl de dauw nog over het land lag. Na een tijdje brak de zon door. De dauwdruppels schitterden dat het een lieve lust was. Bij een grote dauwdruppel hielden ze stil. De meester schaarde zijn leerlingen zo rond de dauwdruppel dat de zon erop bleef schijnen en vroeg hun toen welke kleur de druppel had. 'Rood' zei de eerste, 'oranje' zei de tweede, 'geel' zei de derde, 'groen' zei de vierde, 'blauw' zei de vijfde, 'paars' zei de zesde, 'violet' zei de zevende.

Ze stonden verbaasd over deze verschillen en aangezien ze er allemaal zeker van waren dat ze het goed zagen, kregen ze bijna ruzie. Toen liet de meester hen enige malen van plaats wisselen en toen drong het tot hun door dat zij, ondanks de verschillen in hun waarneming, toch allemaal de waarheid hadden gesproken. En de meester zei: 'Hoe je de waarheid ziet hangt af van de plaats die je in het leven inneemt, zoals je zo-even een kleur in het licht hebt gezien en dat voor de volle waarheid aanzag.

Laat ieder van jullie in volle vrijheid een eigen weg bewandelen, een eigen plaats innemen en een eigen deel van het licht waarnemen. Je hebt alle waarheden nodig, want alles tezamen vormen zij het werkelijke licht, de volle waarheid.

Tót jij zelf één van de groten bent geworden en je de zeven kleuren in één kunt waarnemen, zul je bij elke waarneming een ander standpunt innemen en de waarheid op een andere manier zien.

Wees niet alleen tolerant, want dat is slechts dulden van andermans mening, maar wees zelfs blij dat er andere meningen zijn. Zolang jij zelf het volle licht nog niet kunt zien, heb je medeleerlingen nodig om de volle waarheid te leren kennen.

Zegen

Als wij van hier weer naar huis gaan, en we nemen een palmtakje mee, dan mogen we beseffen dat zo'n takje niet alleen betekent dat we beschermd worden, dat we door God gedragen worden, maar dat de aanwezigheid van zo'n takje in ons huis ook een opdracht inhoudt. We worden 'opgedragen' om de koning op de ezel te volgen, om de weg naar Pasen verder te gaan, over Witte Donderdag en Goede Vrijdag heen naar Pasen. Een weg van ommekeer en nieuw begin. Dwars door het donker heen breekt er nieuw licht door.

En in die Geest worden wij gezonden,
als mensen met de belofte van de groenen takken in onze handen

GvL 344 De levende zegene

Slotlied Yerushalayim

Kort dankwoord

Uitdelen palmtakjes